

مصاحبه مربی کروات؛ نگرانی جدید یا سوء تفاهم؟

نیمی از طلب برانکو باقی ماند

مدیریت قاطعی در استقلال نمی بینم
مرفاوی: خدا کند استقلال
با این حاشیه‌ها وارد لیگ نوزدهم نشود

اختلافات بالاخره حل شد
بازگشت حامد حدادی
به تیم ملی بسکتبال

شاه حسینی: رسیدگی به پرونده فینال جام حذفی در صلاحیت کمیته اخلاق نیست
تابش: حق مجلس است به اتفاقات فوتبال ورود کند

سرپرست فدراسیون وزنه برداری:
دلیل دعوت نشدن بانوی وزنه بردار را حتما پیگیری می‌کنم

ایده‌های ویلموتس آرام آرام آشکار می‌شود

ویلموتس ایایی از بالا بازی کردن تیمش ندارد.
در تیم کی‌روش خط پرس تیم معمولاً نیمه زمین بود و او ترجیح می‌داد فضایی را برای حریف خالی نگذارد. تنها پس از جام جهانی روسیه بود که مربی بر تعالی با هدف قهرمانی در جام ملت‌ها رویکرد تیمش را تغییر داد.

به نظر می‌رسد ویلموتس از همان شروع تصمیم گرفته فوتبال ماجراجویانه‌تری را دنبال کند. این را می‌توان ادامه مسیری دانست که کی‌روش پس از جام ملت‌ها شروع کرد و با سه نام مربی بلژیکی نوشت که می‌خواهد تیمش تهاجمی باشد و بیشتر ریسک کند. مالکیت ۵۱ درصدی تیم ملی نشانه تغییر دیگری در تیم ملی و به معنی تلاش برای حفظ توپ بالاتر است. کی‌روش اصرار می‌کند که برای مالکانه‌اندیشی و حملات سریع را برای رسیدن به خواسته‌اش کافی می‌داند.

اگر کی‌روش هنوز روی نیمیکت تیم ملی بود، قطعاً چنین درصدی از مالکیت به ثبت نمی‌رسید. بالا رفتن مالکیت توپ ایران نتیجه پرس بالا و تلاش برای بازی‌سازی از خط میانی است. درباره سیستم مورد علاقه ویلموتس هنوز نمی‌توان با اطمینان صحبت کرد، ولی با آنچه در دو بازی اخیر دیده‌ایم احتمال می‌رود سیستم پایه تیم ملی ۳-۲-۳ باشد. تیم ملی در دوره کی‌روش بدون شماره ده بازی می‌کرد، ولی با شیفت‌روی سازی مالکانه و استفاده از مثلث میانی با راس جلو، ویلموتس نیاز به یک شماره ده خیلی خوب دارد. علیرضا جهانبخش، ساسان قدوس و اشکان دژاگه اگر آماده باشند، هر کدام می‌توانند این نقش را به عهده بگیرند. شاید هم مربی بلژیکی بتواند گزینه جدیدی برای این پست کلیدی پیدا کند.

این تغییرات روی فاز دفاع هم قطعاً تأثیر می‌گذارد. اگر اولویت کی‌روش گل نخوردن بود و آرایش ۳-۳-۴ را هم با هدف بستن تمام فضا انتخاب کرده بود، ویلموتس چنین اولویتی ندارد. فرصت‌هایی که در دروازه دروازه‌پوشان داشت و باز شدن دروازه تیم ملی پس از پنج بازی نشان می‌دهد که فاز دفاع ممکن است در دوره ویلموتس استحکام دوره کی‌روش نداشته باشد. با شروع بازی‌های مقدماتی جام جهانی ۲۰۲۲ و تماشای بازی‌های تدارکاتی بعدی، دقیق‌تر می‌توان درباره ویلموتس و ایده‌هایش صحبت کرد. او پس از بازی یک‌بهار دیگر تأکید کرد که روی بازی تهاجمی اصرار دارد و این یعنی شروع یک فصل جدید برای تیم ملی.

سریال استعفا در استقلال

در استقلال با دایره عظیمی از استعفاها و قطع همکاری‌ها مواجهیم که آینده این باشگاه را عمیقاً نگران کننده جلوه می‌دهد. موج جدایی‌ها البته از روزی آغاز شد که باشگاه استقلال به طور غیرمستقیم اعلام کرد فرهاد مجیدی جایی در کادرفنی آینده این باشگاه ندارد. ماجرای استعفاها اما با جدایی اعضای کمیته فنی که پیش‌تر به طور شانه به شانه با مسوولان باشگاه استقلال در حال همکاری بودند، وارد فاز تازه‌ای شد. حال نه مظلومی در باشگاه استقلال، مسوولیتی به عهده دارد و نه بهتاش فریبا و نه حتی امید روناخواه که گفته می‌شد باشگاه برای جذب بازیکنان در حال رازبازی با در دقایقی از بازی به تائب دیده‌شد. امکان پرس حرفه سرخسختی مثل کره برای ۹۰ دقیقه وجود ندارد، ولی این بازی نشان داد که

دیروز خبر رسید که پرسپولیس توانسته پولی را که به برانکو بدهکار است آماده کند و با مربی کروات تسویه خواهد کرد. با این حال گفته می‌شود این تنها بخشی از طلب برانکو است و او در صورت دریافت این پول هنوز طلب نسبتاً زیادی از باشگاه دارد. پرسپولیس تنها ۶۰۰ هزار دلار از طلب برانکو را فراهم کرده، ولی این مربی حدود دو برابر این مبلغ از باشگاه طلب دارد و در صورت دریافت این پول در این تیم می‌ماند. پرسپولیس برای تسویه حساب کامل با مربی کروات باید یک میلیون و ۱۸۰ هزار دلار به این مربی پرداخت کند و در آن صورت می‌تواند امیدوار باشد که برانکو فصل آینده هم روی نیمیکت این تیم خواهد نشست.

این بود که لازم نیست جلوی رقبای معمولی آسیایی تسا بدین حد رو به عقب بازی کنیم. تیم ویلموتس با اینکه در بعضی از پست‌ها به وضوح دچار کمبود بازیکن با کیفیت بود و برخی از ستاره‌هایش را به دلیل مصدومیت به همراه نداشت اما در بازی با سوریه و کره ثابت کرد می‌تواند تغییر هویت دهد. ویلموتس در همین فرصت کم موفق شده کمی ذهن بازیکنان را تغییر دهد و آنها حالا جسارت بیشتری در زمین حریف پیدا کرده‌اند. البته تیم نقاط ضعفی هم دارد. از جمله در خط دفاع که انگار بعد از

ماجرای جوی در سئول

است. او اصلاً هنوز خودش کاملاً در ایران مستقر نشده. لیگ را ندیده و حتی فهرست این تیم را هم خودش نیسته. فلا هرچه هست دسترنج کارلوس کی‌روش است اما در این ۱۸۰ دقیقه یک چیز کاملاً مشهود است: بازیکنان رهاتر از قبل هستند. با اینکه در فوتبال مدرن، دفاع از همان خط حمله شروع می‌شود اما مشخصاً در تیم ملی دیگر قرار نیست همه بازیکنان در اطراف محوطه جریمه خودمان جمع شوند. البته این ماجرا می‌تواند در بازی با رقبای بزرگ تکرار شود اما همه حرف منتقدان به کی‌روش

است. این بود که لازم نیست جلوی رقبای معمولی آسیایی تسا بدین حد رو به عقب بازی کنیم. تیم ویلموتس با اینکه در بعضی از پست‌ها به وضوح دچار کمبود بازیکن با کیفیت بود و برخی از ستاره‌هایش را به دلیل مصدومیت به همراه نداشت اما در بازی با سوریه و کره ثابت کرد می‌تواند تغییر هویت دهد. ویلموتس در همین فرصت کم موفق شده کمی ذهن بازیکنان را تغییر دهد و آنها حالا جسارت بیشتری در زمین حریف پیدا کرده‌اند. البته تیم نقاط ضعفی هم دارد. از جمله در خط دفاع که انگار بعد از

من را بین آقای ویلموتس!

هیچیتی، کره جنوبی را شکست داد تا آنها با نوعی خشم آشکار به این دیدار با بگزارند اما هیچ دو مسابقه فوتبالی را نمی‌توان با هم مقایسه کرد. قیاس بازی دوستانه با رقابتی که پیروزی یا شکست در آن به معنای گرفتن بلیت صعود به جام جهانی یا باطل شدن آن بود، خطاست اما موافقان روزافزون ویلموتس می‌گویند همین بازیکنان حتی در دیدارهای دوستانه هم عجول، برخطا و لرزان بودند. آنها معتقدند در این مسابقه هم تیم ملی ایران به ویژه در خط دفاع چند بار مرتکب اشتباهات خطرناک شد، ولی وقتی شما با نفرات بیشتر حمله می‌کنید این امر اجتناب‌ناپذیر است. با این همه، گرفتار شدن به دام تحسین یگسره هم اشتباه کمی نیست. مارک ویلموتس در دو بازی مقابل سوریه و کره جنوبی ضمن اینکه توقعات عمومی را از خود با برد، یک گام مهم دیگر به برداشت-رفعه اما آنچه از این دو بازی در برداشت می‌شود، این است که ویلموتس در این دو بازی، تیم ملی را با سیستم پایه ۳-۲-۳ (علیرضا جهانبخش و مهدی طارمی) و سردار آزمون و سید محمد حسینی در زمین فست اما در این دو بازی که ویلموتس روی نیمیکت نشسته، دو هافبک مرکزی یعنی امید ابراهیمی و حاجی صفی را در ریم، دو وینگر در چپ و راست (جهانبخش و ترابی یا امیری) و دو مهاجم مرکزی (طارمی و صرافی‌فرزد). این روش بازی، علاوه بر بازی با سوریه، در برابر کره جنوبی هم تکرار شد و تا دقیقه ۹۱ که مسعود شجاعی به جای طارمی به زمین آمد، همچنان ادامه داشت. یعنی ویلموتس در چهار تعویض قبلی، به چیدمان

تیم ملی ایران با مربیگری کی‌روش در چند بازی حساس و تیراننده بودیم. یامان رفته بود می‌توانیم بنظر هم بازی کنیم. آن

تیم ملی ایران با مربیگری کی‌روش در چند بازی حساس و تیراننده بودیم. یامان رفته بود می‌توانیم بنظر هم بازی کنیم. آن

عکس: سایت فوتبال اسپورت

سرپرست فدراسیون وزنه برداری:
دلیل دعوت نشدن بانوی وزنه بردار را حتما پیگیری می‌کنم

ویلموتس ایایی از بالا بازی کردن تیمش ندارد.
در تیم کی‌روش خط پرس تیم معمولاً نیمه زمین بود و او ترجیح می‌داد فضایی را برای حریف خالی نگذارد. تنها پس از جام جهانی روسیه بود که مربی بر تعالی با هدف قهرمانی در جام ملت‌ها رویکرد تیمش را تغییر داد.

به نظر می‌رسد ویلموتس از همان شروع تصمیم گرفته فوتبال ماجراجویانه‌تری را دنبال کند. این را می‌توان ادامه مسیری دانست که کی‌روش پس از جام ملت‌ها شروع کرد و با سه نام مربی بلژیکی نوشت که می‌خواهد تیمش تهاجمی باشد و بیشتر ریسک کند. مالکیت ۵۱ درصدی تیم ملی نشانه تغییر دیگری در تیم ملی و به معنی تلاش برای حفظ توپ بالاتر است. کی‌روش اصرار می‌کند که برای مالکانه‌اندیشی و حملات سریع را برای رسیدن به خواسته‌اش کافی می‌داند.

اگر کی‌روش هنوز روی نیمیکت تیم ملی بود، قطعاً چنین درصدی از مالکیت به ثبت نمی‌رسید. بالا رفتن مالکیت توپ ایران نتیجه پرس بالا و تلاش برای بازی‌سازی از خط میانی است. درباره سیستم مورد علاقه ویلموتس هنوز نمی‌توان با اطمینان صحبت کرد، ولی با آنچه در دو بازی اخیر دیده‌ایم احتمال می‌رود سیستم پایه تیم ملی ۳-۲-۳ باشد. تیم ملی در دوره کی‌روش بدون شماره ده بازی می‌کرد، ولی با شیفت‌روی سازی مالکانه و استفاده از مثلث میانی با راس جلو، ویلموتس نیاز به یک شماره ده خیلی خوب دارد. علیرضا جهانبخش، ساسان قدوس و اشکان دژاگه اگر آماده باشند، هر کدام می‌توانند این نقش را به عهده بگیرند. شاید هم مربی بلژیکی بتواند گزینه جدیدی برای این پست کلیدی پیدا کند.

این تغییرات روی فاز دفاع هم قطعاً تأثیر می‌گذارد. اگر اولویت کی‌روش گل نخوردن بود و آرایش ۳-۳-۴ را هم با هدف بستن تمام فضا انتخاب کرده بود، ویلموتس چنین اولویتی ندارد. فرصت‌هایی که در دروازه دروازه‌پوشان داشت و باز شدن دروازه تیم ملی پس از پنج بازی نشان می‌دهد که فاز دفاع ممکن است در دوره ویلموتس استحکام دوره کی‌روش نداشته باشد. با شروع بازی‌های مقدماتی جام جهانی ۲۰۲۲ و تماشای بازی‌های تدارکاتی بعدی، دقیق‌تر می‌توان درباره ویلموتس و ایده‌هایش صحبت کرد. او پس از بازی یک‌بهار دیگر تأکید کرد که روی بازی تهاجمی اصرار دارد و این یعنی شروع یک فصل جدید برای تیم ملی.

سریال استعفا در استقلال

در استقلال با دایره عظیمی از استعفاها و قطع همکاری‌ها مواجهیم که آینده این باشگاه را عمیقاً نگران کننده جلوه می‌دهد. موج جدایی‌ها البته از روزی آغاز شد که باشگاه استقلال به طور غیرمستقیم اعلام کرد فرهاد مجیدی جایی در کادرفنی آینده این باشگاه ندارد. ماجرای استعفاها اما با جدایی اعضای کمیته فنی که پیش‌تر به طور شانه به شانه با مسوولان باشگاه استقلال در حال همکاری بودند، وارد فاز تازه‌ای شد. حال نه مظلومی در باشگاه استقلال، مسوولیتی به عهده دارد و نه بهتاش فریبا و نه حتی امید روناخواه که گفته می‌شد باشگاه برای جذب بازیکنان در حال رازبازی با در دقایقی از بازی به تائب دیده‌شد. امکان پرس حرفه سرخسختی مثل کره برای ۹۰ دقیقه وجود ندارد، ولی این بازی نشان داد که

دیروز خبر رسید که پرسپولیس توانسته پولی را که به برانکو بدهکار است آماده کند و با مربی کروات تسویه خواهد کرد. با این حال گفته می‌شود این تنها بخشی از طلب برانکو است و او در صورت دریافت این پول هنوز طلب نسبتاً زیادی از باشگاه دارد. پرسپولیس تنها ۶۰۰ هزار دلار از طلب برانکو را فراهم کرده، ولی این مربی حدود دو برابر این مبلغ از باشگاه طلب دارد و در صورت دریافت این پول در این تیم می‌ماند. پرسپولیس برای تسویه حساب کامل با مربی کروات باید یک میلیون و ۱۸۰ هزار دلار به این مربی پرداخت کند و در آن صورت می‌تواند امیدوار باشد که برانکو فصل آینده هم روی نیمیکت این تیم خواهد نشست.

رسول مجیدی
Rasoul Majidi

خیلی‌ها می‌گویند که نباید با این ۲ بازی درباره تیم ویلموتس قضاوت کرد. می‌گویند تحلیل‌های این چند روز خیلی اعتباری ندارد. درست می‌گویند. برای قضاوت درباره عملکرد سرمربی جدید هنوز خیلی زود

احسان محمدی
Ehsan Mohammadi

«واقعاً سفیدها ایران هستند؟» این سوال را دیروز برای دقیق طولانی بسیاری از علاقه‌مندان به تیم ملی فوتبال از خوششان پرسیدند. تیم ملی ایران گرچه گل بدی در نتیجه اشتباه دو بازیکن خط دفاعی در یافت کرد و علیرضا بیرانوند سه مهار خیره‌کننده داشت تا بازی با نتیجه مساوی ۱-۱ به پایان برسد اما عملکرد چشم‌نوازی داشت. پاس‌های کوتاه و سریع، اصرار برای ارائه سازی مالکانه، حمله‌ها و شوت‌های متعدد به دروازه حریف و تحت فشار قرار دادن کره در خانه و نزد هواداران برپه‌هایش چیزی نبود که از چشم علاقه‌مندان به فوتبال دور بماند.

سال‌هاست که این سبک بازی را مقابل تیم‌های بزرگ از تیم ملی ایران ندیده بودیم. یامان رفته بود می‌توانیم بنظر هم بازی کنیم. آن

علی مغفانی
Ali Moghani

بعد از برد ۵ گله ایران مقابل سوریه در همین ستون نوشتیم که قضاوت درباره ویلموتس و ارزیابی او با یکی دو بازی ممکن نیست و باید کمی صبور تر باشیم اما بعد از دو بازی، می‌توان نشانه‌هایی از رویکرد و سلیقه فنی ویلموتس (و نه میزان تأثیر او) در تیم ملی را دریافت. از نمایش تیم ملی بعد از دو بازی دوستانه برابر سوریه و کره جنوبی، می‌توان اینطور استنباط کرد که ایران با ویلموتس، میل بیشتری به هجوم دارد، مدافعان چپ و راست آزادانه‌تر در حملات شرکت می‌کنند و در قیاس با تیم ملی زمان کی‌روش، اصطلاحاً تیم ملی «بالا تر» بازی می‌کند.

اما مهمترین تغییری که با ورود ویلموتس اتفاق افتاده، تفاوت در سیستم پایه تیم ملی است؛ ایران در